

Svrdum: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Samraad, der har fundet Sted mellem Finansudvalget og Indenrigsministeren om Korsør Arbejdsanstalt, og jeg skal straks tillade mig at hde Finansudvalget min Anerkendelse, fordi det har fundet Anledning til at drage denne Sag frem til Konference med Ministeren. Det staar for mig som et Bevis for, at denne Sag har vakt en betydelig Opmærksomhed her i Landet, og det staar som et Bevis for, at denne Opmærksomhed ikke har tabt sig, til Trods for, at Sagen jo i Djebliffet synes at være afgjort. Det er jo nemlig saaledes, at den Mand, som har draget Sagen offentlig frem og har paataalt de fattiges Sag i Korsør Arbejdsanstalt, har derfor faaet 3 Maaneders Fængsel og sidder for nærværende Tid og afsoner denne Straf, og Lemmerne paa Anstalten leve under samme Forhold, som de levede under den Gang vedkommende Redaktør af „Social-Demokraten“ begyndte at paatale deres Forhold der nede. Dette, at Finansudvalget har fremdraget Sagen, staar imidlertid for mig som et glimrende Bevis for, at Folketinget ikke er tilfreds med denne Afgørelse og ikke ønsker at lade sig nøje med denne Afgørelse af Sagen, og det har derfor glædet mig overordentlig meget, at netop Finansudvalget har taget Initiativet til at røre ved Sagen. Jeg er meget taknemlig derfor, og jeg er overbevist om, at der er mange foruden mig i det danske Folk, som ere Finansudvalget taknemlige for dets Holdning i dette Spørgsmaal. Det maa jo ogsaa glæde enhver, at Ministeren har været saa forekommende i denne Sag; han har jo, som den meget ærede Ordfører for Finansudvalget udtalte, givet et meget tilfredsstillende, et beroligende Svar, tror jeg, den ærede Ordfører sagde, og vi have jo nu hørt den højtærede Indenrigsminister selv udtale sig om Sagen, og han har jo erkendt, at for saa vidt som Straffemyndigheden med Hensyn til Sultekuren er bleven anvendt saaledes, som det er bleven fremført, har Reglementet der nede været misbrugt i en overordentlig Grad. Enhver vil sikkert ogsaa indrømme — det behøver man ikke at nære Tvivl om — at for det enkelte Tilfældes Vedkommende, med Hensyn til Tømrermester Knoblauch, er Sagen foregaaet, som det offentligt er fremført, og som

det endogsaa har været paataalt ved Højesteret. Ministeren mente jo imidlertid, at han ikke havde rigtig Klarhed paa, om det virkelig var foregaaet saaledes; men hvis det var det, var det i højeste Grad et Misbrug af den Paragraf i Reglementet, som overhovedet tillader Sultekuren, og han mente derfor, at Paragraffen ikke burde eksistere, men fjernes, da den kunde give Anledning til saabanne Misbrug. Jeg er meget glad ved, at den ærede Minister har den Opfattelse; men jeg skal dog samtidig noget beklage, at det ikke staar den høje Minister eller hans Kollega, Justitsministeren, klart endnu, hvorledes Forholdene ere nede paa Korsør Arbejdsanstalt. Jeg beklager det saa meget mere, som der har været god Grund for de høje Administratører af Anstalten, de høje Ministre, saa vel Indenrigsministeren som Justitsministeren, til at kende Forholdene saa nøje, saa de ikke nu, efter saa lang Tids Forløb, burde udtale sig tvivlende om, hvorledes det var foregaaet der nede. Der har været givet Justitsministeren god Vejledning til at undersøge Forholdene der nede. Allerede i 1887 fremdrog Redaktøren af „Social-Demokraten“ disse omtalte slette Forhold, der eksistere paa Fattiganstalten, og det kan ikke siges, at han gjorde det med Skaansomhed; det blev tværtimod fremdraget meget skarpt baade i 1887 og i 1888, hvorledes Lemmerne der nede bleve torterede. Disse Artikler forarsagede, at Sagen blev behandlet nede i Korsør Byraad; men Byraadet kom til den Erkendelse, at det ikke vilde anlægge Sag for disse Artikler. Man maatte selvfølgelig deraf drage den Slutning, at Artiklerne ikke overstred, hvad der var berettiget, og at deres Indhold faktisk var rigtigt; thi havde det ikke været Tilfældet, ere alle vist enige om, at man ikke er særlig ven mod „Social-Demokraten“'s Redaktør eller i det hele vort Parti; hvis vi gaa for vidt, skal man nok ramme os med Lovens Strenghed og med Dom paa Dom. Men i 1889 fremkom der til Socialdemokraternes Redaktør en Klage underkrevet af 6 Lemmer nede paa Korsør Fattiganstalt; altsaa deres Navne var under Klagen. Og Redaktøren af „Social-Demokraten“ indsendte Klagen til Justitsministeren med Anmodning til ham om at tage Sagen under Overvejelse og eventuelt lade foretage en offentlig Under-